

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 63.289 van 26 november 1996  
in de zaak A. 69.445/X-6657.**

In zake : Guy NAYAERT,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat E. BREWAEYS,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat op 20 juni 1996 namens Guy NAYAERT werd ingediend door zijn raadsman E. BREWAEYS, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de artikelen 31 en 37 van het Koninklijk Besluit van 1 april 1996 betreffende de bevordering tot de graad van adjudant bij de rijkswacht, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 26 april 1996";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1996, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 5 november 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Kapitein R. DEFOOR, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 28 maart 1974 wordt verzoeker opgenomen in de rijkswacht. Op 1 oktober 1977 wordt hij benoemd in de graad van opperwachtmeester. op 26 september 1985 wordt hij benoemd in de graad van eerste opperwachtmee-ter.

1.2. Op 2 januari 1986 ondertekent verzoeker een "verklaring van opzegging bevorderingsexamen Adjt - Sessie 86". Hij stelt :

"Ondergetekende wenst niet deel te nemen aan het bevorderingsexamen Adjt, hij is op de hoogte dat dit onvoorwaardelijk en onherroepelijk is. Op 04 Dec 85 omstreeks 15.30 Hr werd OLT CAPAN - instructeur voor

de sessie 1986 - Kand Adjt, door ondergetekende op de hoogte gesteld, inzake het verzaken aan het bevorderingsexamen Adjt, waarvoor ik opgeroepen was. Dit gebeurde schriftelijk tijdens de voorbereidingscursus op een document door OLT CAPAN mij persoonlijk ter hand gesteld".

1.3. De artikelen 31 en 37 van het voormelde koninklijk besluit van 1 april 1996 luiden als volgt :

"Artikel 31. Vanaf de bekendmaking van de lijst bedoeld in artikel 4, eerste lid, kan de kandidaat op elk ogenblik beslissen niet langer deel te nemen aan de procedure voor bevordering tot de graad van adjudant. Hiertoe richt hij via zijn eenheidscommandant een verklaring tot verzaking aan de hoofd directeur.

De in het eerste lid bedoelde verzaking is onvoorwaardelijk en onherroepelijk voor de bevordering tot de graad van adjudant.

Artikel 37. De in artikel 36 bedoelde besluiten blijven evenwel van toepassing op de keuronderofficieren die benoemd zijn in de graad van opperwachtmeester vóór 2 oktober 1982 en die vóór de inwerkingtreding van dit besluit geen geldig uitstel hebben verkregen wegens een van de gronden vermeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 16 maart 1977 betreffende de bevorderingsexamens tot de graad van adjudant van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht".

## 2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

## 3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden artikelen van het voormelde koninklijk besluit van 1 april 1996 hem berokkent als volgt omschrijft :

"Verzoeker had onder het oude regime een verklaring van verzaking ingediend. Dit gebeurde om sociale en familiale redenen, omdat de bevordering tot adjudant destijds haast onvermijdelijk tot gevolg had dat de bevorderde kandidaat werd gemuteerd, hetgeen een negatieve invloed had op het gezins- en sociaal leven : de kinderen moeten van school veranderen, men wordt verwijderd uit de plaatselijke kennissenkring enz.

Door thans het systeem enerzijds te versoepelen, doch anderzijds de strenge sanctie, gekoppeld aan de (vroegere) verzaking, nl. het onherroepelijk karakter ervan, te behouden, veroorzaakt de verwerende partij aan verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Verzoeker heeft immers geen enkele kans meer om bevorderd te worden in een hogere graad. Die situatie heeft niet alleen financiële gevolgen : met zijn huidige graad (eerste opperwachtmeester) kan verzoeker enkel bedieningen postuleren die overeenstemmen met die graad. Bedieningen, gekoppeld aan de graad van adjudant en eventueel zelfs van adjudant-chef, kunnen door hem niet gepostuleerd worden. Dergelijke bedieningen vormen nochtans in de personeelscategorie van de onderofficieren de hoogste graden en gaan doorgaans gepaard met de uitoefening van commandofuncties van kleinere entiteiten of van bedieningen als diensthoofd";

3.2.1. Overwegende dat uit het dossier blijkt dat verzoeker op 2 januari 1986 een "verklaring van

opzegging bevorderingsexamen adjudant - sessie 86" heeft ondertekend, waaruit blijkt dat hij niet wenst deel te nemen aan het bevorderingsexamen voor adjudant en dat hij op de hoogte is dat dit "onvoorwaardelijk en onherroepelijk" is; dat in het door verzoeker bestreden artikel 31 van het koninklijk besluit van 1 april 1996 bepaald wordt dat de kandidaat op elk ogenblik kan beslissen niet langer deel te nemen aan de procedure voor bevordering tot de graad van adjudant door middel van een "verklaring tot verzaking", die "onvoorwaardelijk en onherroepelijk" is voor de bevordering tot de graad van adjudant; dat deze nieuwe regeling van artikel 31, die voorziet in een onvoorwaardelijke en onherroepelijke verzaking, voor de betrokken onderofficieren van de rijkswacht niet ongunstiger is dan de vroegere van artikel 4 van het koninklijk besluit van 16 maart 1977, dat door artikel 36 van het koninklijk besluit van 1 april 1996 wordt opgeheven; dat artikel 31 van het besluit van 1 april 1996 dan ook geen ongunstige invloed heeft op de rechtspositie waarin verzoeker zich na zijn verklaring van 2 januari 1986 bevond; dat het aldus aan verzoeker geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent;

3.2.2. Overwegende dat voor zover verzoeker stelt dat hij geen enkele kans meer heeft om bevorderd te worden in een hogere graad, vastgesteld dient te worden dat dit geen rechtstreeks gevolg is, veroorzaakt door de bestreden artikelen 31 en 37 van het koninklijk besluit van 1 april 1996; dat de onmogelijkheid tot bevordering voortvloeit uit het feit dat hij in 1986 op een "onvoorwaardelijke en onherroepelijke" wijze heeft afstand gedaan van iedere latere bevordering tot adjudant; dat de omstandigheid dat verzoeker momenteel opnieuw interesse heeft voor een bevordering tot de graad van adjudant hieraan geen afbreuk doet; dat het door verzoeker aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt is door zijn eigen optreden en niet door de

bestreden bepalingen van het koninklijk besluit van 1 april 1996;

3.2.3. Overwegende dat voor zover verzoeker aanvoert dat de bestreden bepalingen financiële gevolgen hebben, vastgesteld dient te worden dat een financieel nadeel in beginsel steeds herstelbaar is; dat verzoeker geen elementen aanvoert waaruit blijkt dat een eventueel financieel nadeel in casu niet herstelbaar is;

3.2.4. Overwegende dat voor zover verzoeker aanvoert dat hij enkel bedieningen kan postuleren die overeenstemmen met zijn graad van eerste opperwachtmester en dat bedieningen, gekoppeld aan de graad van adjudant en eventueel zelfs van adjudant-chef, door hem niet kunnen gepostuleerd worden, vastgesteld dient te worden dat verzoeker zich steunt op elementen die betrekking hebben op de aanwijzing voor een ambt dat overeenstemt met de graden van adjudant (of adjudant-chef); dat de nieuwe regel inzake bevordering, waarbij voorzien wordt in een binding tussen de graad van adjudant (of adjudant-chef) en een ambt dat overeenstemt met die graad, die door artikel 41 van de wet van 9 december 1994 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rijkswacht en het statuut van haar personeel werd ingevoegd in een nieuw artikel 46bis van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, nog niet in werking is getreden; dat de door verzoeker bestreden artikelen 31 en 37 enkel betrekking hebben op de selectieprocedure voor de graad van adjudant, in uitvoering van artikel 50 van de wet van 27 december 1973, zoals gewijzigd door artikel 44 van de wet van 9 december 1994, dat in werking is getreden op 6 mei 1996; dat het nadeel dat verzoeker ondergaat doordat hij geen bedieningen, gekoppeld aan de graad van adjudant kan postuleren, niet veroorzaakt is door de door hem bestreden reglementaire bepalingen, aangezien die

binding tussen een ambt en de graad van adjudant slechts wordt ingevoerd door een wettelijke bepaling die thans nog niet in werking is getreden;

3.2.5. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

### **B E S L U I T :**

#### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig november 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

|        |              |                  |
|--------|--------------|------------------|
| Mevr.  | M. VRINTS,   | kamervoorzitter, |
| de HH. | A. BEIRLAEN, | staatsraad,      |
|        | R. STEVENS,  | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. DOMS,     | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**M. VRINTS.**